

Таким чином, можна зробити висновок, що кожна країна в межах її повноважень та міжнародних зобов'язань може обирати свої методи нетарифного регулювання ЗЕД, які будуть сприяти розвитку торгівлі з іншими учасниками світового ринку та захищати права національного виробника.

1. Генеральна угода з тарифів і торгівлі (ГАТТ 1947). - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_264.

2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI зі змінами та доповненнями. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.

3. *Classification of Non-Tariff Measures. February 2012 Version / Division on International Trade in Goods and Services, and Commodities. United Nations Conference on Trade and Development.* – Geneva, 2015. – [Electronic resource]. - Access mode: http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/ditctab20122_uk.pdf.

4. *The official site of World Trade Organization (WTO).* – [Electronic resource]. - Access mode: <http://www.wto.org>.

Завербний А.С.

к.е.н., доцент

Ковальчук Є.В.

студентка

Національний університет «Львівська політехніка»

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

В умовах євроінтеграції важливе місце має місце розвиток середнього і малого бізнесу. Структурну перебудову економіки доцільно здійснити за допомогою розвитку малого та середнього підприємництва, а формування середнього класу дає змогу заповнити ринок різноманітними товарами та послугами. Малий бізнес сприяє формуванню і розвитку конкурентного середовища, є одним з основних секторів, що визначають темпи економічного росту, зайнятості, структуру, і, головне, якість валового національного продукту. Для того, щоб підприємство змогло адаптуватись у зовнішньому середовищі, керівникам необхідно швидко приймати різноманітного характеру управлінські рішення. Впродовж всіх років незалежності українські підприємства слабо брали участь у міжнародному поділі праці. Тому для України європейська інтеграція - це шлях модернізування економіки, подолання її технологічної відсталості, підвищення рівня іноземного інвестування, отримання інновацій, створення нових робочих місць, підвищення рівня конкурентоспроможності, вихід на світові ринки, насамперед ринок ЄС. Підвищення рівня задоволення потреб національних споживачів залежить від ефективних дій на міжнародних ринках. В Україні відбулись суттєві зміни у розвитку малого бізнесу, зокрема урядом запроваджені державне реєстрування суб'єктів господарювання за принципом „єдиного вікна” (постановка на облік за допомогою електронного передавання даних відповідним держорганам); спрощена система оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва [1]. Але залишаються фактори, що гальмують потенційний розвиток малого бізнесу, зокрема: зниження реальних доходів населення, брак вільних фінансових коштів (обмеженість внутрішнього попиту, криза внутрішнього ринку тощо); низький рівень інвестиційної активності, відсутність переливу коштів з фінансового в реальний сектор економіки, обмеженість кредитів; низький управлінський рівень, нестача знань, нестача досвіду та культури ринкових відносин.

Протягом наступних декількох років, основними напрямками розвитку малого та середнього бізнесу в умовах євроінтеграції має стати виробництво товарів щоденного попиту, серед яких: якісні ліки та продукти харчування, нові матеріали для будівництва

житла, а також запозичення сучасних технологій для переробки продукції сільськогосподарського виробництва. Вигідніше торгувати готовою продукцією ніж сировиною або напівфабрикатами (що сьогодні, на жаль, притаманне Україні). Ключовим завданням держави є розроблення і впровадження даної стратегії. Що дозволить залучити необхідні інвестиції, підвищити рівень продуктивності праці, створити робочі місця, використовувати технології менш шкідливі для екології. Україна сама має шукати можливості для нового розвитку в умовах євроінтеграції. Дослідження показує, що малий і середній бізнес на даний час ще володіє нерозтраченим потенціалом, що має здатність подолати відставання в технологіях, дати імпульс економіці, вийти на нові ринки (зокрема ЄС) тощо.

1. Закон України «Про Національну програму сприяння розвитку малого підприємництва в Україні» зі змінами N 4731-VI від 17.05.2012 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/main/2157-14>.

Завербний А.С.

к.е.н., доцент

Псуй М.С.

к.е.н., асистент

Олинець О.В.

студентка

Національний університет «Львівська політехніка»

ВІДНОВЛЮВАЛЬНА ЕНЕРГЕТИКА УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Як показує дослідження останнім часом саме відновлювальна енергетика набуває широкої популярності в країнах світу. Проблема полягає лишень в тому коли та чи інша країна почала задумуватися над питаннями використання альтернативних енергетичних джерел. Від цього залежить рівень розвитку альтернативної енергетики країни.

На жаль, Україна стикнулася з енергетичною проблемою відносно нещодавно. Оскільки за часів союзу вартість енергоносіїв була мізерною (абсолютно економічно не обґрунтованою). І тому ніхто не задумувався над заміною традиційних енергетичних ресурсів нетрадиційними (альтернативними). Однак, за часів незалежності і особливо за останні роки (2013-2017 рр.) проблема постачання традиційних енергетичних ресурсів (газ, нафта тощо) стала однією з основних.

Україна, належачи до найбільш енергодефіцитних країн (а також маючи одну із найбільш енергозатратних економік світу), просто вимушена диверсифікувати енергетичні ресурси, зокрема активно залучаючи відновлювальні (альтернативні джерела).

За визначенням Міжнародного Енергетичного Агентства (International Energy Agency), під відновлювальною енергією розуміють енергію «отриману від сонця, вітру, біомаси, геотермальних, гідроенергетичних та океанських ресурсів, біогазу, рідких біопалив» [1]. Тобто, Україна володіє значним потенціалом саме відновлювальної енергії. Зокрема це стосується низькопотенційного тепла землі, «вторинних» джерел енергії (побутові й промислові відходи, тиск газу тощо). Згідно із проведеними дослідженнями Міжнародного Енергетичного Агентства «левова частка» в структурі альтернативних джерел належить саме біомасі [2]. В Україні ж паралельно із енергетичною постала суттєва проблема щодо утилізування побутових, промислових відходів. Зокрема, події у Львові доводять, що потрібно швидко вирішувати дану проблему. Тобто, можна не лишень частково вирішити проблему енергопостачання в країні, але й паралельно зменшити рівень негативного техногенного впливу на оточуюче середовище (покращити екологічну ситуацію, знизити